

Acesta este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2022:017.#####
Dosar nr. ###/118/2022

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL NR. 8470
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚĂ CIVILĂ NR. ###/2022
Ședința publică de la 07 Aprilie 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE #####
Grefier #####

Pe rol judecarea cauzei în Contencios administrativ și fiscal promovată de reclamanta UNIUNEA JUDEȚEANĂ A PENSIONARILOR DIN CONSTANȚA în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, având ca obiect anulare act administrativ/suspendare executare act administrativ.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 11.03.2022 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 24.03.2022 și la data de 07.04.2022, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 20.01.2022 sub nr. ###/118/2022 reclamanta Uniunea Județeană a Pensionarilor din Constanța a formulat acțiune în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Constanța și Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța, prin care a solicitat instanței să dispună:

Anularea parțială a HCLM Constanța nr. 53/2001 privind aprobarea tarifelor de baza pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanta si in administrarea/proprietatea R.A.E.D.P.P. Constanta si meselor/tarabelor si terenurilor destinate comercializării de produse situate in piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanta, în sensul că:

a) fie sa se prevadă distinct in cuprinsul hotărârii chiria stabilita pentru asociațiile pensionarilor ținând cont de prevederile Legii 502/17.11.2004 privind asociațiile pensionarilor, percepând acestora o chirie minima conform art. 32 alin. (3) din lege;

b) fie in cuprinsul hotărârii sa se păstreze același quantum al chiriilor pentru situația închirierii sediilor administrative ale instituțiilor publice, fundații si asociații, revoluționari pentru activități care nu sunt generatoare de profit, quantum care a fost stabilit prin HCLM Constanta nr. 279/27.11.2015, prevăzând-se in HCLM Constanta nr. 53/2001 ca efectele HCLM Constanta nr. 279/27.11.2015 sa nu înceteze pentru aceasta ipoteza, ipoteza omisa de reglementările HCLM Constanta nr. 53/2001;

c) fie in cuprinsul acesteia sa se facă referire si la chiriile stabilite pentru închirierea sediilor administrative ale instituțiilor publice, fundații si asociații, revoluționari pentru activități care nu sunt generatoare de profit si drept urmare, sa se stabilească chirii mult mai mici decât chiriile stabilite pentru spatiile închiriate acestor entități pentru realizarea de profit, distincție necesara, echitabila si nediscriminatorie;

2. Anularea Hotărârii nr. 341 a Consiliului de administrație a R.A.E.D.P.P. Constanța consemnata in procesul verbal de ședință nr. 280/12.03.2021 prin care s-a aprobat noua forma de închiriere pentru spatiile cu alta destinație decât acelea de locuință întrucât nici aceasta hotărâre nu face distincție intre entități (asociații si fundații...) care nu desfășoară in sediile închiriate activitate de profit si cele care desfășoară in aceste sedii activitate de profit, hotărârea perpetuând aceeași greșeală ca si HCLM Constanta nr. 53/2001, in temeiul căreia a fost dat;

3. Anularea actului adițional nr. 4/22.04.2021 la contractul de închiriere nr. 12188/30.10.2017 încheiat in mod unilateral de R.A.E.D.P.P. Constanta in baza art.6 din HCLM Constanta nr. 53/2001, act adițional care constituie in realitate, un nou contract de închiriere;

4. Anularea obligațiilor de plata a chiriei stabilite in baza actelor administrative sus-menționate, așa cum au fost evidențiate in notificarea nr. 85/20.09.2021 emisa de #### ####### #######, respectiv:

- 341, 86 euro, în lei la cursul B.N.R. din ziua plății plus T.V.A. reprezentând garanția de buna execuție a contractului perceputa la nivelul unei chirii lunare;

- 2.191,12 euro, în lei la cursul B.N.R. din ziua plății la care se adaugă T.V.A. reprezentând diferența chirie aferenta perioadei martie-septembrie 2021 datorata in baza contractului de închiriere nr. 12188 SI H.C.L. 53/26.02.2021;

precum si stoparea curgerii acestor obligații de plata si a accesoriilor aferente (dobânzi, penalități, majorări etc.) stabilite in sarcina reclamantei fără un fundament legal;

5. Emiterea unui alt act adițional privind prelungirea contractului de închiriere nr. 12188/30.10.2017 si perceperea unei chiriei in continuare conform art. 3 din contract de 52,12 euro plus TVA sau a unei chirii mici raportat la prevederile Legii nr. 502/17.11.2004 privind asociațiile pensionarilor. percepând acestora o chirie minimă conform art. 32 alin. (3) din lege, precum si raportat la faptul ca asociația nu desfășoară în sediul închiriat activități generatoare de profit;

II. Suspendarea executării pana la soluționarea definitiva a cauzei:

Hotărârii Consiliului Local Al Municipiului Constanta nr. 53/26.02.2021, privind dispozițiile care o vizează pe reclamanta:

precum și a Hotărârii nr. 341 a Consiliului de administrație a Regiei Autonome „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanta R.A.E.D.P.P. Constanța consemnată în procesul-verbal de ședință nr. 280/12.03.2021 privind dispozițiile care o vizează pe reclamanta;

2. Actului adițional nr. 4/22.04.2021 la contractul pe închiriere nr. 12188/30.10.2017 emis de R.A.E.D.P.P. Constanta în baza următoarelor hotărârilor de mai sus, cu consecința stopării plății chiriei în cuantumul stabilit prin actul adițional nr. 4/22.04.2021 și a actelor administrative sus-menționate, precum încetarea curgerii debitelor stabilite în baza acestor acte administrative și evidențiate în notificarea nr. 85/20.09.2021 emisă DE #### „#####”, respectiv:

- 341,86 EURO, în lei la cursul B.N.R. din ziua plății plus T.V.A. reprezentând garanția de buna execuție a contractului la nivelul unei chirii lunare;

- 2.191, 12 EURO, în lei la cursul B.N.R. din ziua plății la care se adaugă T.V.A. reprezentând diferența chirie aferente perioadei martie-septembrie 2021 datorată în baza contractului de închiriere nr. 12188/30.10.2017 și H.C.L. 53/26.02.2021.

În motivarea în fapt a cererii reclamanta a arătat, în esență, că la data de 30.10.2017 a încheiat Contractul de nr. 12188 cu Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța, al cărui obiect a fost închirierea unei suprafețe de 42 m.p. unde își desfășoară activitatea.

S-a arătat, în continuare, că valabilitatea acestui contract a fost prelungită prin cele trei acte adiționale, respectiv nr. 1/10.12.2018, nr. 2 din 27.06.2019 și nr. 3 din 23.12.2020, fără a se modifica cuantumul chiriei de 57,12 Euro plus T.V.A., sumă stabilită în acord cu prevederile HCLM Constanța nr. 279/27.11.2015, Anexa 1, pct. 2, zona „A”.

Reclamanta a arătat că prin Adresa nr. 6265/10.05.2021 emisă de RAEDPP Constanta, i s-a adus la cunoștință că a fost întocmit Actul adițional nr. 4/22.04.2021 la Contractul de închiriere nr. 12188/30.10.2017 prin care s-a stabilit, în baza HCLM Constanta nr. 53/26.02.2021 și a Hotărârii nr. 341 a Consiliului de Administrație al R.A.E.D.P.P. Constanta, o nouă chirie în sumă de suma de 287,28 euro/lună începând cu data de 01.03.2021. De asemenea, i s-a solicitat și consemnarea unei garanții de bună execuție de 341,86 euro.

A opinat reclamanta în sensul că atât Actul adițional nr.4/22.04.2021, cât și Hotărârea nr. 341/12.03.2021 a Consiliului de Administrație al R.A.E.D.P.P., sunt nelegale întrucât se întemeiază pe prevederile privind chiriile stabilite în baza HCL nr. 53/26.02.2021 la rândul ei nelegală, pentru că aceste din urma prevederi nu îi sunt aplicabile motivat de faptul că se referă numai la sediile închiriate în care se desfășoară activități producătoare de profit.

S-a mai arătat că, prin Adresa nr. 125826/25.06.2021, a adus la cunoștință entității administrative că este o entitate de utilitate publică conform art. 38 din O.U.G. 26/2000, precum și faptul că desfășoară o activitate non-profit.

Reclamanta a precizat că a formulat plângere prealabilă împotriva actelor administrative sus-menționate, înaintată ambilor părți, fără ca acestea să fie soluționate până la data promovării prezentei acțiuni.

A susținut reclamanta că HCLM Constanta nr. 53/26.02.2021 privind aprobarea tarifelor de baza pentru închirierea spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanta și în administrarea/proprietatea R.A.E.D.P.P. Constanta și

meselor/tarabelor si terenurilor destinate comercializării de produse situate in piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanta, prin care s-a dispus că HCLM Constanța nr. 279/2015 își încetează aplicabilitatea, este nelegală întrucât nu reglementează și regimul chiriei aplicabil situației asociațiilor si fundațiilor care nu desfășoară activități generatoare de profit, cum este cazul său.

Reclamanta a subliniat că H.C.L.M Constanta nr. 279/27.11.2015 nu făcea distincția între activități generatoare sau negeneratoare de profit, fiind reglementat un quantum unic al chiriei.

Conform principiului „unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie sa distingem”, reclamanta a apreciat că se impune ca HCLM Constanta nr. 53/26.02.2021 sa fie anulată parțial, în sensul perceperii unei chirii astfel cum a fost stabilită în vechea reglementare pentru închirierea spatiilor cu alta destinație decât cea de locuința, asociațiilor sau fundațiilor (si a altor entități) care nu desfășoară ”activități generatoare de profit” in sediile administrative închiriate sau a unei chirii mult mai mici decât cea stipulată pentru închirierea unor sedii în care anumite asociații sau fundații desfășoară activități generatoare de profit.

Reclamanta a susținut că, în noua reglementare, s-a luat in calcul numai activitatea comerciala generatoare de profit, aspect care rezulta clar și din terminologie, dar și din cuprinsul Adresei nr. 6265/10.05.2021 emisa de RAEDPP Constanta unde se face trimitere la „garanția de buna execuție” care este specifică raporturilor comerciale.

În referire la această garanție, reclamanta a arătat că este o clauză abuzivă deoarece autoritate contractantă prevede aplicarea de T.V.A., deși aceasta nu constituie livrare de bunuri sau servicii astfel cum este definită de art. 126 din Codul fiscal.

Date fiind prevederile art. 33 din Legea nr. 502/2004 privind asociațiile pensionarilor, reclamanta a apreciat că autoritatea locală nu trebuia să îi perceapă aceeași chirie ca pentru un comerciant.

Reclamanta a considerat că Adresa nr. 17094/02.12.2021 prin care a fost somata sa încheie un nou act adițional cu o chirie nelegala si nejustificat de mare, iar in caz contrar sa evacueze spațiul, încalcă principiul bunei credințe, autoritatea administrativa dând dovadă de exces de putere.

În consecință, reclamanta a solicitat instanței să dispună anularea actelor administrative atacate și să oblige pârâta sa emită alte hotărâri prin care sa se stabilească o chirie mica raportat la faptul ca Uniunea nu se încadrează in prevederile Anexei 1 ale HCLM Constanta 53/26.02.2001.

De asemenea, s-a solicitat anularea debitelor stabilite in sarcina sa prin Notificarea nr. 85/20.09.2021, dar si stoparea curgerii in continuare a acestora, precum si a accesoriilor aferente acestora (dobânzi, penalități, majorări etc.)

În ceea ce privește capătul de cerere privind suspendarea executării, reclamanta a apreciat că sunt îndeplinite cerințele cumulative prevăzute de dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004.

Condiția cazului justificativ este îndeplinită în cauză întrucât quantumul chiriei stabilite nu are un fundament juridic.

Atât Actul adițional nr. 4/22.04.2021, cât și Hotărârea nr. 341/12.03.2021 a Consiliului de Administrație al R.A.E.D.P.P. Constanța, sunt nelegale întrucât se întemeiază pe dispozițiile HCLM Constanța nr. 53/26.02.2021 care nu îi sunt aplicabile câtă vreme nu reglementează și

situația asociațiilor care nu desfășoară „activități profitabile”, ci stabilește chirii numai pentru cele care fac acte de comerț, acestea fiind generatoare de profit.

Reclamanta a apreciat că este îndeplinită și condiția pagubei iminente având în vedere emiterea Notificarea nr. 85/20.09.2021 emisă de #### ”#####” prin care a fost somată să achite garanția de bună execuție a contractului în sumă de 341,86 euro plus T.V.A., dar și suma de 2.191,12 euro plus T.V.A., reprezentând diferența de chirie aferentă perioadei martie-decembrie 2021.

A învederat reclamanta că a fost somată, prin notificarea mai sus amintită, să evacueze spațiul închiriat până la data de 23.12.2021 când expiră durata contractului de închiriere.

Reclamanta a susținut că amenințarea cu evacuarea, în lipsa deținerii unui alt spațiu, îi pune în pericol desfășurarea activității, existând riscul desființării uniunii.

În drept au fost invocate prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004 și textele de lege indicate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, iar în susținere au fost depuse înscrisuri

Cererea a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 210 lei.

Pârâțul Consiliul Local al Municipiului Constanța a depus întâmpinare la data de 21.02.2022 prin care a solicitat respingerea atât a cererii de anulare parțială a HCL nr. 53/2021 privind aprobarea tarifelor de bază pentru închirierea spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/proprietatea RAEDPP Constanța, cât și a cererii de suspendare a executării actului administrativ rubricat, ca neîntemeiate.

S-a arătat, în esență, că prin HCL nr. 53/2021 au fost stabilite tarifele de bază pentru închirierea spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, iar pentru sediile administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari - pct. 2 din anexa 1, valoarea chiriei este de 6,84 euro/mp/lună, aferent zonei A, unde este încadrat spațiul atribuit reclamantei.

Această poziție cuprinde un addendum în sensul că pentru activitățile generatoare de profit desfășurate în cadrul acestor sedii administrative, se vor utiliza tarifele de la activitățile respective.

Astfel contrar afirmațiilor reclamantei, a învederat pârâțul că se reglementează în cuprinsul HCL nr. 53/2021 nivelul chiriei pentru spațiile cu destinație de sediu al asociațiilor și fundațiilor non profit - 6,84 euro/lună doar în cazul în care în cadrul acestora se desfășoară activitate generatoare de profit aplicându-se nivelul chiriei corespunzător activității economice desfășurate.

A apreciat pârâțul că este neîntemeiată critica de nelegalitate a HCL nr. 53/2022 în sensul că ar fi stabilit o chirie la un cuantum care nu ar respecta dispozițiile art. 32 și 33 Legea nr. 502/2004 privind asociațiile pensionarilor.

În acest sens, a învederat pârâțul că actul normativ atacat are la bază studiul/raportul de evaluare întocmit de ##### SRL nr. 239/17.02.2021, scopul acestuia fiind fundamentarea unor tarife minime de închiriere în vederea desfășurării de activități administrative, economice sau cu specific social în vederea exploatării viitoare a bunurilor.

Conform studiului, „valorile cuprinse nu reprezintă Valori de piață (chirii de piață), ci sunt doar valori de bază minime pentru fundamentarea deciziei de închiriere” - pag. 5 ultimul paragraf.

Prin urmare, a solicitat pârâtul să se constate că nivelul tarifului calculat și stabilit ulterior prin HCL nr. 53/2021 este tariful minim de închiriere.

Pârâtul a invocat în susținere prevederile Codului administrativ în acord cu care consiliul local are inițiativă și hotărăște în toate problemele de interes local, deținând atribuții privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a municipiului, dar și administrarea domeniului public și privat al acestora.

A susținut pârâtul că instanța de contencios administrativ este competentă a analiza legalitatea actelor administrative adoptate de autoritatea publică locală din perspectiva conformării acestora cu legile adoptate de Parlament și alte acte normative care au forță juridică superioară.

Având în vedere că oportunitatea constituie o condiție de valabilitate a actului administrativ, instanța este competentă a evalua și această cerință, în sensul de a analiza, în concret, dacă exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice s-a făcut prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor, având însă prioritate interesul public și nu cel privat, respectiv dacă autoritățile publice au manifestat un exces de putere, definit de art.2 lit. n) din Legea nr. 554/2004.

Prin raportare la materialul probator administrat în cauză, pârâtul a solicitat să se observe că, prin adoptarea HCL nr. 53/2021, nu s-au încălcat limitele stabilite prin actele normative invocate de reclamantă, motivele de critică intrând astfel pe tărâmul oportunității actului administrativ normativ care nu poate fi analizată de instanța de judecată.

Din această cauză, pretențiile reclamantei de modificare a nivelului chiriei adoptat prin HCL 53/2021 în una din variantele propuse de aceasta, este o pretenție neîntemeiată.

Cu referire la cererea de suspendare a HCL nr. 53/2021, în parte, pârâtul a opinat în sensul că reclamanta nu face dovada îndeplinirii condițiilor privind existența îndoielii asupra legalității actului normativ și nici a pagubei iminente create, motiv pentru care se impune respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivarea punctului de vedere, pârâtul a arătat că prejudiciul invocat raportat la nivelul chiriei pe care reclamanta trebuie să îl achite ori a obligării consemnării garanției de bună execuție, dacă ar exista, nu este produs de actul normativ HCL nr. 53/2021 care doar reglementează o normă cu caracter general, ci s-ar putea naște doar din actele administrative individuale pe care chiar reclamanta le reclamă (contractul de închiriere, actul adițional, notificările de plată etc).

Cu privire la suspendarea executării actului administrativ potrivit Legii Contenciosului Administrativ, nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor legale prevăzute de art.14 din Legea nr. 554/2004, respectiv; a) cazul bine justificat și b) existența unei pagube iminente.

În concret, reclamanta nu a indicat nicio dispoziție legală încălcată de autoritate la emiterea actului normativ atacat și nu a depus nicio probă din care sa rezulte vreun prejudiciu.

Întâmpinarea nu a fost întemeiată în drept, iar în susținere au fost depuse înscrișuri.

Pârâta Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța a depus întâmpinare la data de 21.02.2022 prin care a invocat excepția lipsei calității sale procesuale față de capetele de cerere privind suspendarea și anularea HCL nr. 53/26februarie 2021 cu aplicare din 01.03.2022 - act administrativ al autorității locale cu caracter general de reglementare la nivel local.

S-a mai invocat, față de celelalte capete de cerere excepția lipsei competenței materiale a Tribunalului Constanța - Secția Contencios Administrativ și Fiscal și excepția conexității, în temeiul art. 139 Cod procedură civilă - la dosarul civil nr. #####/118/2021 - suspendare executare, anulare act adițional la contract închiriere, în care a fost admisă excepția lipsei competenței materiale a Tribunalului Constanța - Secția Contencios Administrativ și Fiscal și trimis spre judecată Judecătoriei Constanța - Complet C7 Termen: 01 aprilie 2022;

Pe fond, pârâta R.A.E.D.P.P. Constanța a solicitat solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată și nefondată.

Referitor la capetele de cerere privind suspendarea/anularea parțială a HCLM nr. 53/2021 privind aprobarea tarifelor de bază pentru închirierea spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/prorietatea R.A.E.D.P.P. Constanța și meselor/tarabelor și terenurilor destinate comercializării de produse situate în piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanța, pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive.

Totodată, pârâta Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța a invocat excepția lipsei competenței materiale a Tribunalului Constanța - Secția de Contencios, Administrativ și Fiscal referitor la celelalte capete de cerere, respectiv:

1. Suspendarea/ anularea Hotărârii nr. 341 a Consiliului de Administrație al R.A.E.D.P.P. Constanța consemnată în procesul-verbal de ședință nr.280/12.03.2021 prin care s-a aprobat noua forma scrisă - a contractului de închiriere - instrumentum, pentru repartiții directe prin HCL a spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință -aliind clauzele contractuale la noile prevederi legale în materie de locațiune și asigurându-ne de prestarea mandatului acordat de autoritatea locală cu diligență și prudența unui bun proprietar,

2. Suspendarea/ anularea Actului adițional nr. 4/22.04.2021 la Contractul de închiriere nr.12188 (încetat prin ajungere la termen în data de 31.12.2021)

3. Suspendarea/ anularea obligațiilor de plată a chiriei stabilite în baza actelor administrative .

4. Emiterea unui alt act adițional privind prelungirea contractului de închiriere nr. 12188/30.10.2017(încetat prin ajungere la termen în data de 31.12.2021).

La termenul din data de 25.02.2022, reclamanta a depus precizări, arătând că solicită anularea în tot a HCLM Constanța nr. 53/2021, precum și a tuturor actelor subsecvente și obligarea pârâtului la adoptarea unei noi hotărâri sau acte administrative prin care să se stabilească o chirie minimă conform dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 502/2004.

Prin încheierea din data de 11.03.2022 s-a dispus disjungerea cauzei și formarea dosarului nr. #####/118/2022 având ca obiect anulare/suspendare act administrativ, ca părți Uniunea Județeană a Pensionarilor din Constanța în calitate de reclamantă și Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța în calitate de pârâtă, iar ca obiect capetele I. 2-5 și II.1A partea 2 și B din cererea de chemare în judecată.

Prin sentința civilă nr. #####.03.2022 pronunțată în dosarul nr. #####/118/2022 s-a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Constanța.

În probațiune s-a încuviințat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

În fapt, reclamanta Uniunea Județeană a Pensionarilor din Constanța a încheiat contractul de închiriere pentru spații cu altă destinație decât aceea de locuință nr. 12188/30.10.2017 cu Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța, având ca obiect închirierea unui spațiu în suprafață de 42 mp situat în #####, Bd. ##### nr.71, ### ##, parter, județul Constanța, cu destinația de sediu.

Prețul chiriei a fost stabilit la valoarea de 57,12 euro plus TVA, conform HCL Constanta nr. 279/27.11.2015, Anexa 1, pct. 2, zona „A”.

Valabilitatea contractului a fost prelungită în mod succesiv prin actele adiționale nr. 1/10.12.2018, nr. 2 din 27.06.2019 și nr. 3 din 23.12.2020, fără a se modifica cuantumul chiriei.

La data de 26.02.2021 pârâtul Consiliul Local al Municipiului Constanța a adoptat Hotărârea nr. 53/2021 privind aprobarea tarifelor de baza pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/ proprietatea R.A.E.D.P.P. Constanța și meselor/tarabelor și terenurilor destinate comercializării de produse situate în piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanța.

Actul administrativ a reglementat tarifele percepute pentru activitățile menționate, conform Anexei nr. 1 punctele 1-20, care se aplică începând cu data de 01.03.2021 și s-a dispus că HCL nr. 279/27.11.2015 își încetează aplicabilitatea.

La pct. 2 din Anexa 1 sunt menționate valorile chiriilor pentru „Sedii administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari”, respectiv zona A - 6,84 euro/mp/lună, zona B - 4.74 euro/mp/lună, zona C - 3,98 euro/mp/lună și zona D - 3,89 euro/mp/lună.

Această poziție cuprinde un addendum în sensul că „pentru activitățile generatoare de profit se vor utiliza tarifele de la activitățile respective”.

Prin adresa nr. 6265/10.05.2021 Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța i s-a adus la cunoștință reclamantei ca a fost întocmit Actul adițional nr. 4/22.04.2021 la Contractul de închiriere nr. 12188/30.10.2017 prin care s-a stabilit, în baza HCLM Constanta nr. 53/26.02.2021 și a Hotărârii nr. 341 a Consiliului de Administrație al R.A.E.D.P.P. Constanta, o nouă chirie în sumă de suma de 287,28 euro/lună începând cu data de 01.03.2021. De asemenea, i s-a solicitat și consemnarea unei garanții de bună execuție de 341,86 euro.

În drept, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public”.

Noțiunea de act administrativ este definită la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 ca fiind „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, iar la alin. (2) prevede că „Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal”.

Obiectul acțiunii judiciare în materia contenciosului administrativ este reglementat la art. 8 din Legea nr. 554/2004, relevante fiind în prezenta cauză dispozițiile alin. (1) ale textului de lege, potrivit cărora „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cei care se consideră vătămați într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă”.

Pe de altă parte, art. 18 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 prevede că „Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă”.

Examinând situația de fapt dedusă judecății prin raportare la dispozițiile legale anterior enunțate și având în vedere materialul probator administrat în cauză, instanța reține că acțiunea reclamantei este neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 53/26.02.2021 privind aprobarea tarifelor de baza pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/ proprietatea R.A.E.D.P.P. Constanța și meselor/tarabelor și terenurilor destinate comercializării de produse situate în piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanța, este un act administrativ normativ, definit în doctrină ca fiind actul emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în scopul organizării executării legii.

Actul administrativ normativ reprezintă manifestarea de voință a autorității publice și cuprinde reglementări formulate abstract, cu caracter obligatoriu pentru un număr nedeterminat de subiecte de drept sau situații care se încadrează în ipoteza normei pe care o instituie, determinate fiind numai criteriile pentru stabilirea sferei destinatarilor, iar nu fiecare beneficiar în parte.

Un astfel de act administrativ conține reglementări cu caracter general, impersonale, care produc efecte erga omnes, deosebindu-se sub acest aspect de actul administrativ individual, ce reprezintă o manifestare de voință care creează, modifică ori desființează drepturi și obligații în beneficiul ori sarcina uneia sau mai multor persoane, adresându-se unui anumit destinatar sau unei pluralități de destinatari, determinați sau determinabili prin conținutul actului.

În analiza naturii juridice a unui act administrativ, esențiale sunt efectele juridice pe care acesta le produce față de destinatari și natura măsurilor dispuse în conținutul său, iar nu forma sau denumirea.

Actul administrativ cu caracter normativ are un obiect stabilit inițial, fără a lua în considerare destinatarii, sfera de reglementare fiind destinată unui anumit câmp de aplicare, în

timp ce în cazul actului individual acesta nu poate fi conceput în lipsa destinatarului său identificat de la început, astfel că acest destinatar dobândește o situație particulară.

În cazul ambelor categorii de acte administrative, acestea nu pot fi desființate decât printr-un act având aceeași natură juridică, respectiv printr-un act cu caracter normativ în cazul primei categorii, și printr-unul cu caracter individual în cazul celei de-a doua. Ca și particularitate, actul administrativ cu caracter normativ poate fi abrogat sau modificat oricând, în timp ce act administrativ cu caracter individual devine irevocabil dacă a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

Principiul ierarhiei actelor normative impune ca actele administrative normative să respecte anumite cerințe impuse de norma legală superioară. Este necesar ca acestea să îndeplinească anumite criterii formale în ceea ce privește competența autorității publice emitente sau procedura legală care autorizează adoptarea sa, dar în același timp, să fie conforme în ceea ce privește conținutul lor, cu norma juridică superioară.

Legalitatea specifică actului administrativ presupune îndeplinirea unor condiții de a căror îndeplinire depinde edictarea sa valabilă și producerea efectelor juridice ce au fost avute în vedere de autoritatea publică.

Adoptarea unui act administrativ cu caracter normativ presupune mai întâi verificarea de către autoritatea publică a competenței legale ce i-a fost conferită prin lege și trebuie avut în vedere rolul și locul instituției publice în structura generală a administrației.

Această poziționare a autorității publice emitente reflectă principiul ierarhiei actelor normative, care impune actului adoptat să fie conform tuturor actelor cu forță juridică superioară, de la Constituție și legi până la acte administrative normative adoptate de un organ administrativ cu rang mai înalt. Administrația publică trebuie, de asemenea, să respecte condițiile de formă și de procedură, condiții formale ale actului ce privesc aspectul exterior al acestuia.

Toate aceste condiții necesare pentru adoptarea valabilă a actului administrativ normativ sunt reflectarea principiului legalității, care trebuie să guverneze întreaga activitate a administrației publice.

Pe de altă parte, respectarea condițiilor de legalitate nu exclude o anumită doză de oportunitate de care beneficiază administrația publică în realizarea competențelor sale, atribuții în care actul administrativ are un rol dominant.

Oportunitatea în adoptarea actelor administrative normative este un atribut al administrației publice, în sensul că, în limitele legii, aceasta poate opta între două sau mai multe modalități de reglementare care să aibă drept consecință adoptarea unui act administrativ în formele și condițiile legii.

Oportunitatea depinde de momentul adoptării actului administrativ normativ, de cazurile specifice în care acesta trebuie să se aplice, de condițiile sociale în care produce efecte juridice și de conformitatea sa cu interesul public garantat sau protejat de lege. Oportunitatea reprezintă puterea administrației, marja de libertate în care trebuie să acționeze autoritatea publică, iar prin soluțiile pe care le consideră cele mai potrivite trebuie realizeze scopul final al legii, pentru care actul administrativ a fost adoptat sau în executarea căruia a fost emis.

Actele administrative cu caracter normativ conțin întotdeauna un element de oportunitate, iar marja de apreciere a autorității publice se deduce din însăși natura dreptului de reglementare, delegat puterii administrative de către puterea legiuitoare.

Prin reglementarea excesului de putere, care potrivit art. 1 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004 reprezintă „exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor”, legiuitorul a stabilit o corelație între legalitate și oportunitate.

Dacă legalitatea presupune acționarea în cadrul unor competențe stabilite expres de lege, oportunitatea presupune dreptul de apreciere al administrației de a acționa în cadrul acestor competențe legale.

Legea nr. 554/2004 reglementează un contencios subiectiv de plină jurisdicție, în cadrul căruia judecătorul analizează conformitatea actului administrativ normativ cu legea, dar și existența unei vătămări produse reclamantului într-un drept ori într-un interes legitim, în lipsa căreia neputând fi aplicată sancțiunea anulării.

Sub aspectul celor arătate, Tribunalul reține că prin HCL nr. 53/26.02.2021, autoritatea publică locală a decis reglementarea unor noi tarife de baza pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea sau proprietatea Regiei Autonome „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța.

Chiar dacă tarifele sunt superioare celor din reglementarea anterioară stabilită prin HCL nr. 279/27.11.2015, Tribunalul reține din actele dosarului că în documentația care a stat la baza adoptării noii hotărâri se regăsește Studiul privind nivelul tarifelor de bază pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/prorietatea R.A.E.D.P.P. Constanța și închirierea meselor/tarabelor și terenurilor destinate comercializării de produse situate în piețele agroalimentare administrate de R.A.E.D.P.P. Constanța, întocmit de ##### SRL sub nr. 239/17.02.2021.

Studiul a fost întocmit de un evaluator ANEVAR și reprezintă în fapt o evaluare a nivelului tarifelor percepute pentru închirierea spațiilor respective, iar pentru clădiri reprezentând „Sedii administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari”, au fost stabilite ca tarife: zona A - 6,84 euro/mp/lună, zona B - 4.74 euro/mp/lună, zona C - 3,98 euro/mp/lună și zona D - 3,89 euro/mp/lună.

Tribunalul reține că aceste tarife au fost preluate fără modificări la pct. 2 din Anexa 1 la HCL nr. 53/26.02.2021, iar stabilirea acestor valori pentru închirierea spațiilor reprezintă o chestiune de oportunitate a autorității publice, care a decis în limitele marjei de apreciere de care dispune, să adopte soluțiile pe care le-a considerat cele mai potrivite pentru reglementarea acestui domeniu.

Instanța are în vedere în acest sens și dispozițiile art. 129 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit căroră „Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale”.

Conform prevederilor art. 129 alin. (2) lit. c) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ „Consiliul local exercită următoarele categorii de atribuții: ... c) atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului”.

Art. 129 alin. (6) lit. a) din actul normativ stabilește că „În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. c), consiliul local: a) hotărăște darea în administrare, concesiunea,

închirierea sau darea în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii”.

Motivul de nelegalitate invocat în concret de reclamantă cu privire la HCL nr. 53/26.02.2021 sunt neîntemeiate.

Reclamanta a susținut în primul rând că prevederile HCL nr. 53/26.02.2021 nu i-ar fi aplicabile motivat de faptul că se referă numai la sediile închiriate în care se desfășoară activități producătoare de profit, susținere total nefundamentată, în condițiile în care actul administrativ reglementează și tarifele percepute pentru „Sedii administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari”, potrivit mențiunilor de la pct. 2 din Anexa 1

S-a mai afirmat de către reclamantă că HCL Constanta nr. 53/26.02.2021 este nelegală întrucât nu reglementează și regimul chiriei aplicabil situației asociațiilor și fundațiilor care nu desfășoară activități generatoare de profit, cum este cazul său, susținere de asemenea neîntemeiată.

Cum în mod corect a susținut pârâtul și cum rezultă cu evidentă din cuprinsul hotărârii atacate, pct. 2 din Anexa 1 reglementează doar valorile chiriilor pentru „Sedii administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari”, categorie în care se încadrează și reclamanta Uniunea Județeană a Pensionarilor din Constanța.

Această poziție cuprinde un addendum în sensul că „pentru activitățile generatoare de profit se vor utiliza tarifele de la activitățile respective”, astfel încât, în situația în care una dintre entitățile menționate pct. 2 din Anexa 1 desfășoară astfel de activități, li se vor percepe tarifele respective.

Ca atare, hotărârea face distincție între activități generatoare sau negeneratoare de profit, nefiind reglementat un quantum unic al chiriei așa cum afirmă reclamanta și nu se justifică anularea parțială a actului administrativ în sensul percepției unei chirii astfel cum a fost stabilită în vechea reglementare pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât cea de locuință, asociațiilor sau fundațiilor (și a altor entități) care nu desfășoară ”activități generatoare de profit”.

Din aceleași motive nu pot fi primite nici criticile reclamantei în sensul că în noua reglementare s-a luat în calcul numai activitatea comercială generatoare de profit, iar trimiterea la „garanția de buna execuție” din cuprinsul adresei nr. 6265/10.05.2021 emisă de Regia Autonomă „Exploatarea Domeniului Public și Privat” Constanța nu poate duce la o astfel de concluzie.

Cu privire la referirile făcute de reclamantă la prevederile Legii nr. 502/2004 privind asociațiile pensionarilor, Tribunalul reține că dispozițiile actului normativ invocat nu sunt de natură a determina anularea HCL nr. 53/26.02.2021, nefiind identificate elemente din care să rezulte încălcarea sau ignorarea dispozițiilor acestei legi.

Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 502/2004 prevede că „Pensionarii, indiferent de sistemul de asigurări sociale căruia îi aparțin, în vederea apărării drepturilor și a promovării intereselor lor economice, sociale, culturale, sportive și altele, fără nici o îngrădire sau autorizare prealabilă, pot constitui asociații proprii, prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, ori pot adera la astfel de asociații”, iar conform prevederilor alin. (2) „Asociația pensionarilor este persoană juridică de drept privat, autonomă, neguvernamentală, fără scop patrimonial și apolitică”.

Sunt relevante prevederile art. 32 din lege, cu următorul conținut:

„Art. 32

(1) Autoritățile administrației publice locale vor sprijini asociațiile și federațiile pensionarilor, constituite în temeiul prezentei legi, prin punerea la dispoziția acestora, în funcție de posibilități, a unor spații corespunzătoare funcționării lor.

(2) Autoritățile administrației publice locale întocmesc, la cererea asociațiilor pensionarilor, liste de prioritate pentru atribuirea spațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru spațiile din fondul locativ de stat, folosite de asociațiile și federațiile pensionarilor ca sedii și cluburi, se va percepe chiria minimă stabilită prin hotărâri ale consiliilor județene și locale sau ale Consiliului General al Municipiului București”.

Contrar susținerilor reclamantei, referirea de la alin. (3) al textului de lege la perceperea chiriei minime stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și locale sau ale Consiliului General al Municipiului București pentru spațiile din fondul locativ de stat folosite de asociațiile și federațiile pensionarilor ca sedii și cluburi, vizează numai situațiile în care autoritatea publică a reglementat prin hotărâre tarife de închiriere între limite minime și maxime, ceea ce nu este cazul în situația HCL nr. 53/26.02.2021.

Opțiunea autorității publice locale de a reglementa nivelul tarifelor de bază pentru închirierea spațiilor cu alta destinație decât aceea de locuință aflate în proprietatea municipiului Constanța și în administrarea/prorietatea R.A.E.D.P.P. Constanța, stabilind pentru „Sedii administrative instituții publice, fundații și asociații, revoluționari”, zona A în care se află spațiul utilizat de reclamantă, un tarif de 6,84 euro/mp/lună, se încadrează în doza de oportunitate de care beneficiază administrația publică în realizarea competențelor sale.

Fiind un act administrativ cu caracter normativ, HCL nr. 53/26.02.2021 cuprinde și un element de oportunitate, care este un atribut al administrației publice și nu poate face obiectul analizei instanței de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare.

Concluzionând, Tribunalul reține că HCL nr. 53/26.02.2021 respectă condițiile de legalitate necesare pentru adoptarea valabilă a actului administrativ normativ, fiind în concordanță cu normele legale în vigoare de rang superior și nu există motive de anulare în parte a acestuia, așa cum a solicitat reclamanta.

Pentru aceleași argumente, este neîntemeiată și cererea reclamantei în sensul ca să se prevadă distinct în cuprinsul hotărârii anumite referiri la chiria stabilită pentru asociațiile pensionarilor, precum și cererea de obligare a pârâtului la adoptarea unei noi hotărâri sau acte administrative prin care să se stabilească o chirie minimă conform dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 502/2004.

Referitor la cererea de suspendare a executării HCL nr. 53/26.02.2021, potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, în acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond”.

#####. (2) al art. 15 din lege prevede că „Dispozițiile art. 14 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător”.

Art. 14 din Legea nr. 554/2004 la care se face trimitere, au următorul conținut:

„(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Procedura prevăzută la art. 200 și 201 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă. Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. Reclamantul va lua cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei. Instanța poate acorda un nou termen de judecată în cazul în care reclamantul solicită amânarea pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, în acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării”.

Suspendarea executării actului administrativ este o măsură provizorie de întrerupere sau de amânare a efectelor manifestării de voință a autorității publice, menită să asigure protecția juridică a persoanei potențial vătămate, până la evaluarea legalității deciziei administrative de către instanța de contencios administrativ.

Având în vedere forța executorie a actului administrativ, suspendarea este o măsură de excepție, cu caracter vremelnic, instituită pentru protecția provizorie a drepturilor și intereselor legitime ale destinatarului actului sau ale terților lezați, măsură care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire ar produce consecințe greu sau imposibil de înlăturat, în ipoteza în care acesta ar fi ulterior anulat prin hotărâre judecătorească.

Suspendarea executării actului administrativ poate fi dispusă numai cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor expres prevăzute de lege, respectiv existența unui caz bine justificat și necesitatea prevenirii unei pagube iminente.

Art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004 definește noțiunea de „cazuri bine justificate” ca fiind „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”, iar noțiunea de „pagubă iminentă” este definită la lit. ș) a aceluiași articol ca fiind „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”.

Cazul bine justificat și iminența unei pagube sunt analizate în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de partea interesată, iar instanța nu poate efectua decât o analiză sumară a aparenței dreptului, cu respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea publică este obligată să îl îndeplinească și drepturile subiective sau interesele legitime private care pot fi afectate.

Dispozițiile art. 14 alin. (1) din lege stabilesc obligația îndeplinirii cumulative a celor două condiții pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

Cu alte cuvinte, dovedirea unei pagube iminente ce i s-ar produce persoanei vizate de efectele actului administrativ nu este suficientă pentru a se dispune suspendarea actului, dacă nu se face dovada, în mod corelativ, și a unor împrejurări legate de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Acestor două condiții li se adaugă o a treia, de ordin procedural, dedusă din interpretarea textului de lege, și anume condiția ca reclamantul să facă dovada declanșării procedurii prealabile administrative împotriva actului administrativ a cărui suspendare o solicită, conform regulilor generale cuprinse în art. 7 din Legea nr. 554/2004, sau în temeiul unor norme speciale, derogatorii, după caz.

În jurisprudența sa constantă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut că pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Pentru existența cazului bine justificat este necesar ca îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ să fie una evidentă, să poată fi decelată cu ușurință printr-o cercetare sumară a aparenței dreptului, pentru că în cadrul procedurii suspendării executării prin care pot fi dispuse numai măsuri provizorii, nu este permisă judecarea fondului litigiului.

Cazul bine justificat poate fi reținut pe baza unor indicii de răsturnare a prezumției de legalitate a actului administrativ, identificate dintr-un probatoriu căruia nu i se poate pretinde amploarea și consistența dovezilor ce urmează a fi administrate în cadrul acțiunii în anularea actului, pentru că, așa cum s-a arătat, în cadrul procedurii sumare a suspendării de executare nu poate fi analizat pe fond litigiul dintre părți.

În jurisprudență s-au reținut ca fiind împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ, emiterea acestuia de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, emiterea actului în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, sau modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ, însă niciuna dintre aceste ipoteze nu se regăsește în cauza dedusă judecării.

Din examinarea sumară a actelor și lucrărilor dosarului din perspectiva motivelor de nelegalitate invocate de reclamantă în referire la actul administrativ reprezentat de HCL nr. 53/26.02.2021, instanța constată că nu este îndeplinită condiția legală imperativă constând în existența unui caz bine justificat, care să determine suspendarea executării actului.

Criticile formulate de reclamantă în referire la nelegalitatea actului administrativ normativ în ceea ce o privește sunt neîntemeiate, pentru argumentele ce au fost expuse pe larg în prima parte a considerentelor prezentei hotărâri.

Referitor la producerea unei pagube iminente, deși reclamanta invocată posibilitatea producerii unui prejudiciu material rezultat din plata unor tarife superioare pentru spațiul închiriat, această condiție nu este suficientă pentru admiterea cererii, având în vedere că nu este îndeplinită și condiția cazului bine justificat care să determine suspendarea actului administrativ.

Așa cum s-a arătat anterior, dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 stabilesc obligația îndeplinirii cumulative a celor două condiții pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ, iar dovedirea unei pagube iminente ce i s-ar produce persoanei vizate de efectele actului nu este suficientă, dacă nu se face dovada, în mod corelativ, și a unor împrejurări legate de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Concluzionând, instanța reține că reclamanta nu a probat îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a cererii de suspendare a executării HCL nr. 53/26.02.2021.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea promovată de reclamanta Uniunea Județeană a Pensionarilor din Constanța, având C.I.F. ##### ##.03.2000, cu sediul în ##### #, ##### #, ##### #, ## #, parter, jud. Constanța și cu sediul procesual ales la ##### #, ##### #, ##### #, ## #, ## #, ##### #, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Municipiului Constanța, cu sediul în ##### #, b-dul. Tomis, nr. 51, ##### #, privind anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 53/26.02.2021, ca neîntemeiată.

Respinge cererea de suspendare a executării hotărârii contestate, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, asupra soluției privind cererea de anulare a actului administrativ contestat.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare, cu privire la cererea de suspendare a executării actului administrativ.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată astăzi, 07.04.2022, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte, Grefier,
#

#

Hotarâre nr. 516/2022 din 07.04.2022, cod RJ 72e467646
(<https://rejust.ro/juris/72e467646>)

Tehnored.#####/4 ex./10.05.2022

Document închis azi, _____

Emis 2 #### ##, _____